

der buidar la bufeta; perquè si bé pot esser raonable lo que afirma l primer de dits citats autors de que la quantitat d'orina no puja l primer dia més enllà de 450 a 650 grams, ho serà pel primer dia, però no pel segon, no compensant-se moltes vegades am sols sondar una vegada més l'augment bastant accentuat en la quantitat d'orina evaquada. En el segon procediment hi ha l'inconvenient de fer manipulacions que segons com, siga per condicions de la malalta, siga pel bendatge o per qualsevol altra causa, són de mal fer; aixís és que crec que lo millor i més convenient és col·locar una sonda permanent, am preferència metallica, disposada de manera que vagi a buidar-se en un petit diposit posat entre les cames de la malalta. La mateixa posició que s'adopta a la malalta afavoreix molt aquesta tècnica: en decubit supí i les cames en lleugera hemiflexió no hi ha por de que la sonda s'escapi o caigui, ajudant-se molt a la netedat de la part i a la sortida del líquid si s té la precaució de rentar la bufeta amb una mica d'aigua borica tres o quatre vegades al dia. Se treu la sonda aquesta permanent, generalment a les 36 o 48 hores, i, segons com, pot tardar-se més, fins que la malalta orini per ella mateixa.

Una altra de les indicacions en les operacions d'aquesta mena és la de calmar la set fortíssima que sofreixen les operades: pera fer-ho no s poden donar més que molt pocs medis, perquè la malalta deu quedar sotsmesa a una dieta rigorosa, no fent-li pendre més que terrocets petits de glaç o una mica de sifon o xampany gelats; però tot en molt poca quantitat, perquè de no fer-ho aixís se poden depositar els líquids en l'estomac, depositament que pot per ell sol esser causa de vomits. També s recomanen pera apagar la set ajudes de mig porró d'aigua tevia, am les que no sols s'obté l'objecte desitjat, sinó que també s fa entrar a la malalta en franca transpiració.

Com aliment, el segon dia pot donar-se llet i caldo, continuant aquest regim per espai d'una setmana o més, afegint-hi després alguna sopa lleugera, de semola o tapioca, i algun altre aliment de facil digestió, fent entrar a la malalta poc a poquet en son regim ordinari, no precipitant-se mai, sobre tot en l'administració d'aliments de tota mena, perquè no ns hem d'exposar, per haver permès menjar massa aviat, a que vingui un estat gastro-intestinal que comprometi la situació.

Donant per suposat, com fins ara hem fet, que tot va bé i que no s presenten complicacions de cap mena, fins al cap de set o vuit dies de l'operació no deu tocar-se la ferida; després